

tinget, at Kassen kan inddrage andre Pensionsformer, Understøttelsesvirksomhed el. lign. under sit Omraade, for saa vidt Tilsynsmyndigheden under de foreliggende Omstændigheder finder dette ubetænkeligt, jfr. Udkastets § 4. En saadan Virksomhed vil imidlertid ikke falde ind under Lovens Bestemmelser og bør holdes adskilt fra den under Loven hørende Pensionskassevirksomhed, hvorfor man i § 13 foreslaar fastsat, at Pensionskasser, der maatte erholde Tilladelse til at drive anden Virksomhed end den i Udkastets § 1 omhandlede, skal aflægge særskilt Aarsregnskab for denne Del af Virksomheden, jfr. ogsaa § 14 om Baandlæggelse af Pensionskassens Midler. I denne Forbindelse bemærkes, at man forudsætter som en Selvfølge, at der ikke i Henhold til Dispensationsbestemmelser vil blive givet en Pensionskasse Adgang til at drive nogen Form for Erhvervsvirksomhed, hvilket efter Udvalgets Opfattelse vilde ligge ganske udenfor en Pensionskasses naturlige Omraade.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om *Pensionskassernes forsikringstekniske Solvens* m. v. bemærkes, at det for det første maa kræves, at Pensionskasserne har et vist Minimum af Medlemmer, idet der i modsat Fald ikke er den Risikofordeling til Stede, som er Basis for al Forsikringsvirksomhed eller forsikringslignende Virksomhed og forsikringstekniske Beregninger. Hvor Grænsen kan sættes, maa bero paa et Skøn, ved hvilket Hensyn maa tages til, at en Pensionskasses Medlemmer ofte er meget uensartet lønnet og pensioneret, og at Pensionskassens Solvens derfor — medmindre Medlemstallet er tilstrækkelig stort — vil kunne være udsat for Fare, hvis der blot bliver Tale om Udbetaling af en enkelt høj Pension. Resultatet af Udvalgets Overvejelser i denne Henseende er blevet, at man ikke kan finde det forsvarligt at tillade, at en Pensionskasse, der omfatter mindre end 50 Funktionærer (Medlemmer), udbetaler Pensioner paa almindeligt forsikringsmæssigt Grundlag. Det foreslaas derfor fastsat, at Pensionskasser, der har under 50 Medlemmer, alene maa forpligte sig til at yde Pension under den Form, at Kassen indkøber Livrenter for de for hvert enkelt Medlem opsparede Bidrag med Renter, medmindre Pensionskassen har genforsikret Pensionsforpligtelsen fuldt ud i et statsanerkendt Livsforsikringsselskab (Pensionsforsikringsselskab). Under Hensyn til at Minimumsgrænsen — 50 Medlemmer — kun kan fastsættes skønmæssigt, maa man dog finde det rimeligt, at der aabnes Adgang til at dispensere fra den nævnte Grænse, for saa vidt en Pensionskasses Forhold i et enkelt Tilfælde maatte findes at gøre en saadan Dispensation ubetænkelig.

En Pensionskasse bør til et hvilket som helst Tidspunkt være i Stand til at opfylde sine Forpligtelser over for de pensionerede; da det imidlertid vil føre for vidt at paabyde, at der i enhver Pensionskasse paa tilsvarende Maade som i Livsforsikringsselskaber skal være ansat en Aktuar, saaledes at forsikringsteknisk Opgørelse kan ske med korte Mellemrum, har man af praktiske Hensyn fundet det forsvarligt at indskrænke sig til at foreslaa bestemt, at Pensionskasser mindst hvert tredje Aar skal lade foretage Statusopgørelse paa forsikringsteknisk Grundlag.